

Calicul

HUMOR și SATIRĂ

Și Iehova ascunde-și-va fața sa de cătră toți
cei-ce nu-și plătesc abonamentul la Calicul!

Prorocul Esehriel.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Imn la decorarea lui Ciocan.

I.

Astăzi grănițerii dela Năsăud
Pot fire făloși, căci precum aud
Primul căpitan,
Vaivodul Ciocan
Este decorat
Și a înaintat
La locu 'nsemnat
Ce l'a meritat;
Astăzi este el
Tocma ca Panțel
Mare cavaler
Mare cavaler
Mare cavaler!

Acuma Bámfi
Se póte mândrí
Că a isbutit
De-a respătit

Și a mulțămit
P'al său satelit
Care, negreșit
De mult s'a gândit
Se se-avênte el
Tocma ca Panțel
La rang de cavaler.

II.

Influența și nona
Tóte sunt opera sa
Id est a lui Csákányí
Și a lui dada Bámfy
Drept aceea cu cale'i
Se fie decorați ei
Cu medale de hurlup
Care dóră'i din Mocod,
Ear' celălalt negreșit
Cu morcov ori crastavete.

Tare chiar nu ne-om mira	Și-al Calicului Mărcuț
Ați-mâni de s'a decora	Și alte domestice vite
Și cucernicul Jarđa	Cu medaile de merite
Și cuviosul Nascuț	C'așa'i scris la oktatmány.

Anacreontică.

Canonicul Luran	Mai întâiu și-a muiat pliscul
Băgând sémă că Ciocan	În lacrima Christi,
A devenit decorat	Apoi a scris la țiare
Și de ungurescul sfat	Care merg în lumea mare
Pân' la ceriuri înălțat,	Și s'a pus a dovedí,
A 'nceput a medita	Că limba cea burcușescă
Cum s'ar binemerita	De pe pusta unгурescă
Se se pótă înălța	E limbă universală,
Și puțin sfinția sa,	Limbă cultă, cu ticnelă
Cum s'au înălțat Ciocan	Bună de băgat în scóle
Hurlupul năsėudean?!	Și cu varđă prin celi óle.
Deci Luran canonicul	

Tămbălăul din Lăpuș, în ajunul lui Aprilie 1890.

I.

În ajunul lui April
Ven' n Lăpuș un copil
Numit baro Bornemisza
Cu scop de a se candida
La trépta de deputat
Pentru ungurescul stat,
Ca guvernul se'l susție
Și pe popor se'l învie
Ori se mi'l bage sub glie.

II.

Unicul a candidat
La rangul de deputat
Deci a și fost aclamat
De norodul adunat.

III.

Și fost'au la votisare
Pentru lucrul acest mare
Jivini mari și jivini mici
Adunate atunci aici;
Fost'au Unguri și Români
Fost'au slugi și-au fost stăpâni
Și în tóte au escelat
Clerul cel prea luminat.

IV.

Actul dac'au terminat
Pusus'au la ospétat:

Ungurii cu papricat
Români cu pesce sărat.
Heringii au avut preț
La acest banchet măreț,
Și horinca, cât vedeai
Ori în cotro te-ntorceai
Tot norod prea chefuit
De acest prânz gratuit.

V.

Veđut'am printre mulțime,
Din cinstita preoțime
Câți-va ómeni însemnați
Și cu ochii bulbUCAți
De heringi și beutură,
Mulți cu spumele la gură.
Făcut'am și-un catalog
Și Calicului mă rog
Se'l publice, căci mi frică
Ca lumea se nu ne ȃică
Că program nu respectăm
Și pasiviști ne aretăm;
Nu, noi suntem activiști
La vinars și la heringi,
Că așa ne-au luminat
Clerul nostru mult stimat
Care și fu prezentat
Într'un mod fórte-nsemnat
La banchetul cel bogat
Și cu heringi decorat.

Heil se fi vëdut pe sfinți
 Cum âmbra cu pescii'n dinți
 Ca mâța cu șórecii,
 Așa-mblau cu heringii.
 Popa Vaida din Ineu
 Gândeai că'i un archireu
 În stânga ținënd țîpău
 Ear' în drépta heringău.
 Popa dela Boereni
 Petre Man, avé doi cleni,
 În loc de cădelniță
 Și cădé pe uliță.
 Griguța dela Stoiceni
 Doi Buda din Ungureni
 Cu Herman dela Rogoz
 Și cu al Berinții goz:
 Cu Stefan Pop și Gabor,
 Apoi din Dobric Ghindaș
 Și Bodea din Dobrinaș
 Toți aveau în gură pesce
 Tocmai ca la blagovește.
 Cine'i vedé — negreșit —
 De loc și-ar fi 'nchipuit,
 Că pe apostoli imiteză
 Numai se'si capete vază;
 Căci precum apostolii
 Știau bine pescuț
 Prin lacurile Asii
 Așa preoții noștrii
 Se deprind a pescuț
 Prin butóie la heringi
 La alegeri prin intrigi.

Dar' apostolii deodată
 Căutau pescii prin baltă,
 Ear' ai noștri capi de óie
 Pescuie de prin butóie
 Heringi murați și sărați
 Pentru bețivi preparați.

VI.

Eac' esemplui grația
 Cum face Șandor Cosma
 Popandreșul din Vama:
 El merge la Draghia
 Bea țuica cu ferdela,
 Dă palme, sudue sfinți,
 Până'l prind bețivi'n dinți
 Și mi'l scarmân ca lâna
 Îi smulg përul și barba,
 Fac din bulendre'i tot zdrențe
 În urmă'i fură și pipa.

VII.

Stefan Pop din Selnița
 Nu viziteză crîșma
 Câtă vreme'i în altar
 Dup'acea, n'are habar,
 Ori-ce vreme îi prierște
 El se'mbată boerește,
 Apoi bate cu cârgea
 Pe cicornicul Bodea.
 Ear' Perhaița din Borcut
 Doctoratul l'a făcut
 În arta de-a bea ca porcii
 De-a juca ca verbuncașii

În post ca și'n carnaval
 El sare sus ca un cal
 Jócă cu toți cocișii
 Bea și'și bate pintenii,
 Ear' treaz este de comun
 În ajunul de Crăciun
 Când cocóna Tyityiana
 De parale'i cere sama.

VIII.

Astea păn' aci-nsemnate
 Ce le-am scris în astă carte
 Le-auđii dela un copil
 În ajunul lui April,
 Când în piață'n Lăpuș
 Povesteam cu un crelicuș
 Ce venise ca se'nvețe
 Popii ce fel de povețe
 Dau la norod. Eu le scriu

Și le trimit la Sibiu
 Luminatului Calic,
 Eu subscrisul cel mai mic
 Din copilașii mamei
 De sub Șetruța Pinteii.
 Și cu acestea sfêrșesc
 Și Calicilor poftesc
 Popi ca cei-ce pescuesc
 În butoiul jidovesc
 După heringi, după țuică,
 Popi de cei-ce — dracu'i ducă
 Ori le dee în cap córne
 Se se bată de icóne
 Ori că mi'i facă măgari
 Se se bată de altar,
 Se nu conducă pe nime
 La heringi și la rușine
 Vivat lăpușeni!!!

Dr.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Marcule voinic voios
Hai gratuleză frumos
Preasfântului Consistor
Ce'i la Gherla-n-tre cuptor.

Hop că preasfânt acelaș
Jocă un rol prea nevoiaș
După cum pilde vom da
În celea ce vor urma.

În Truțul din Ugocea
Napoian cu scriptura
Pe ómeni mi'i învăța
Și de rău mi'i apëra.

Dar' tot acolo mai an
Renegatul Kerezsán
Cu Kerekes cel năuc
Au făcut un balamuc.*)

*) Veđi Gaz. Trans. Nr. 72 ex 1890

Dar' Napoian nu lăsa
Ómeni cuminte-a întra
Dintru care pricină
Gozul se înfură.

Și gozul cu droșdia
Cu Kerekes s'asoția
Și cu scumpul Kerezsán
Și făcură mare plan:

Pe Napoian se acuse
Și la ierbă și la frunđe,
Numai dór l'or oborí
Se pótă ei stăpâní.

Dar planul lor cel drăcesc
N'avea efect unguesc,
Dac'al Gherlei Consistor
N'ar dormí după cuptor.

Dar' el dórme și viséză
Plăcinte cu gâscă'n vérđă
Vin vechiu și magyar dohány
De aceea cresc Kerezsány.

Ear' Napoian drăguțu
De aceea părăsí Truțu,
Căci sfântul ordinariat
Đi nópte de somn e treaz.

Și'n beția lui cea mare
A ținé'n frêu nu'i în stare
Pe Kerekes-Kerezsán
Ori pe alt calic golan.

Tot acel ordinariat
Cu Consistoriu cel beat
Port vina dacă mai sunt
Renegați-și mori de vânt.

Că dacă el nu era
Șusteri nu se arêta
Se céră cu-mpertinie
Diplome de dăscălie.

Ear' chiar de se arêta
(Bunăoră ca Duka
Șándor — țigan din Gherla
Și ađi dascăl la Rebra)
El calea 'i-o arêta.

Dacă sfântul Consistoriu
N'ar dormí după cuptor
N'ai vedé câte mai veđi
Și n'ai fi silit se cređi
Că câte calfe-alungate
Tóte au decret și carte
Cu dreptul de-a dăscălí
Și pe prunci a'i fericí.

Ei, dar' sfântul Consistor
Care'n lene are spor
Dă diplomi de'nvețător
La șusteri ca Duka Șándor
Și la calfe ca alt Șándor
Și la Moldovan Traian
Care'i alter Kerezsán,
Numai cât cu mult mai prost
Și sec ca borșul de post.

Tot harnicul Consistor
Face de avem noi spor
În a-mpinge pe popor
Spre a 'ntunecării ponor.

Că la Napoieni nu prinde
Parte nici la Berinde
Nici la preoți ca Lucaci
Dar' dă ureche la draci
Ca Kerekes, Kerezsán
Și alt renegat hiclean.

De aceea Mărcuțule
Bateți tu călcâiele.
Jocă bine p'un picior
Și iuește cu dor
Cinstitului Consistor
Ce'i la Gherla-ntre cuptor:

Hop! consistorialiști
Voi cucernici moraliști
Până când îți da orbește
La ori și care berbece
Diplome de dascălie
Și de sfânta preoție?

Până când cei blăstemați,
Cei bețivi și renegați
Află la voi părtinire?
Mire-se lumea se mire
De un așa consistor
Și mult moralisator!

Până când, până când
Nu'i afla cale și rînd
Diecesa a curățî
De burueni infectate
Ca Kerekes, Kerezsán
Duka Șandor, Moldovan
Păn'atunci se scî mîi frate
Consistor, că'n ochii lumii
Valorezi cât fata ciumii,
De care fug chiar și dracii
Și smeii și vârcolacii!*)

Apoi Mărcuț, dumniata,
Dute la Borgotiha
Și acolo vei afla
Pe doi dascali ihaha!
Unu'i Iulius Belciug
Numai bun potâng la plug,
Ear' celălalt e Avram
Născut espres pentru ham.
P'acești doi, bruder Mărcuț
Jocă-mi'i tu un picuț,
Și'i învață a se purta
Și a bea palincuța!

Apoi Marcule fêrtate
Mergi la Donise Istrate
Care'n Borgo Mureșeni
A ajuns acele vremi
De mîncă ca trântorii
Fără ceva a munci.

*) Până aci din Gaz. Trans pro 1890.

Născut e la Vărarea
 Și'i crescut ca și Duka
 Ca se fie dascăl mare,
 Vai de-a pruncilor spinare !

Jupân Donise Istrate,
 Dascăl sciutor de carte
 Se jôcă cu legile
 Ca domnii cu cuglele :
 Ađi unit, mâni neunit,
 Poimâni vagabund cinstit,
 În scôlă scolari slutește,
 Afar' ómeni zălogește ;
 Dela oficiu a abđis
 Dar' salar mâncă-n adins ;
 Jôcă pe acest copil
 Favorit alui Moisis !
 Jôcă'l Mărcuț frumușel
 Că'i porc în piele de miel
 Și'l învață, Mărcuț carte,
 Carte și moralitate,
 Scolari se nu schilăvéscă
 Ómeni se nu necăjască
 Legi se nu batjocoréscă !

Apoi Mărcuț jucăuș
 Dute în têrg la Lăpuș,
 Dară dute mintenaș
 Că te așteptă Ghindaș.
 Hop, că Ghindaș Iulius
 Popa ortodoxulus
 Din rêmlescul Dobric
 E în beții prea voinic.

Nouă mascuri ungurești
 Numai rar poți se'ntêlnești
 Se bee apă din baltă
 Cât spir bea Ghindaș odată.

Tot în Lăpuș te așteptă
 Popa cu glava deșteptă,
 Care Gherman se subscrie,
 În crîșme'i popa Ilie.

El fiind că preoțește
 În Poiana-Porcilor
 Crede că se duculește
 Se facă ca dumnialor.

Drept că satul unde'i el
 E tablou prea frumușel
 Cugetă ți. popă purcel,
 Porci și scrófe lângă el !

Tot în Lăpuș te-aștepta
 Ortodoxul din Mașca,
 Popa Herman Niculae
 Cu glava lui cea de paie.

Êsta'i un om prea vestit
 În arta de suduit ;
 Se'l auđi cântând mereu :
 Vai, „Dumneđeucul têu !“

Ear' acésta parimie
 O cântă și la beție,
 Tocma ca la bucurie
 Ori în turbata mânia
 O cântă pe psaltichie.

Ear' pipa lui cea de ólá,
 Scula tradițională
 Mult folositul lui vas,
 Pururea'i fierbe sub nas
 Ca ulcica cu viniars.

Tot în Lăpuș vei afla
 Pe dascălul din Drâghia
 Botezat Lariu Ignat
 Ce ți, nópte'i mort de beat.

Vinarsul și dragostea
 Alea'i scurtă vieța,
 Când aștea două n'ar fi
 Lariu ar întineri.

Din Lăpuș pân' nu eși
 Cu Bota Ion ti-ntâlni,
 El e-n Brebeni birtokos
 Și este om prea ocoș.

Atâta'i de îngâmfat
 Cât se crede reformat
 Măcar babele din sat
 Știu că e român uniat.

Și dómne, mare merit,
 Chiar dacă s'a unгурit,
 Românii perd întru el
 Mai puțin ca-ntr'un purcel.

Tot în sus ȃsul Lăpuș
 Este și-un curatoruș
 Numit Ioan Mășcanuș
 Dar' nu dă computuluș.

De 5 ani și mai cevași
 El cere tot halasztás
 Ori și când e provocat
 Se dee comput curat.

Pe aceștia în Lăpuș
 Jócă'i frate Mărculuș,
 Dar' mi'i jócă unġurește
 Se se ducă'n lume veste.

Apoi du'i Mărcuț de-ací
 Colo pe Șatra-Pintii
 Și de sus, din înălțime,
 Aruncă'i în adêncime.

În adêncime din ei,
 Pot se buiască purcei
 Crocodili, póte chiar smeí,
 Și ti bucura de ei!

Pe acești cincí nespálați
 De'i veđi metamorfosați
 Poți fi voios și fãlos
 C'ai fãcut terno frumos.

Poți se'i duci din sate'n sate
 Până'i ajunge'n cetate,
 Acolo'i areți pe bani
 Și'i poți preface'n cloțani.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Troița cuvântărilor, cu care parlamentele Statutului organic, și-n estan, s'au deschis în Dumineca celui mai necredincios apostol, că nici odată, a pus degetul în adeverata rană constituțională gr-or. — Mitropolitul Miron, în cuvântarea sa de deschidere, a constatat, că e bolnav. Înapoiemergătorul Ioan dela Arad, a constatat cât de greu e a merge înainte. Niculaenuvecertați, veșându-se, de primadată în viața sa, fără Hannia în sinod, crede că zidul constituțional al Frățuților e construit din material mai slab decât capul său.

Dintre toți capii noștrii bisericеști de compt gr-or. metropolitul Miron e cel mai cu minte. El singur vede cât de prost a fost Șaguna, când a concipat Statutul organic, și pentru-ca și alții se'și câștigate atari vederi, el singur a dat și dă constituțiunii frâu liber. — Înapoiemergătorul Ioan dela Arad, nu'i așa de prost, ca se nu

știe, cât de cu minte a guvernat Șaguna biserica fără Statutul organic. — Niculaenuvecertați, în prevederile sale mioptice, deja la prima conducere a sinodului său, s'a dovedit de sfóra, pe care Frătuții o se tragă constituțiunea marelui Andreiu.

Nu știu, dar' de astădată nici nu vreau se știu, ce concluse a adus Înapoimergetorul Ioan dela Arad în sinodul său din estan, întru valorarea voinței sale. Nu'mi împórtă nimica nici aceea, ce concluse a adus sinodul din Caransebeș fără știrea lui Niculaenuvecertați. De pe mine Înapoimergetorul Ioan dela Arad, în sinodul său, a putut concluda, ca Tribuniștii se dechiare Fóia bisericească și scolară de organ al lor. Niculaenuvecertați a putut se dea lui Bartolomeiu prin conclus sinodal brâu roșu pentru meritele sale, că Ioan cel bun, la mórtea sa, n'a avut o litră de vin sau rachiú în pivnița. Înapoimergetorul Ioan dela Arad a putut ridica pe Mangra la rangul de archimandrit la mânăstirea din Bodrog, și nu știu pe care damă iubitóre de șlepuri tot la acea mânăstire de stariță. — Niculaenuvecertați a putut se facă un statut pentru pensionarea Tribuniștilor ajunși la sapă de lemn etc., eu în cunoscuta mea modestie, nu reflectez la tóte este, ci mă mărginesc la deficitele sinodului archidieceșan din strada Măcelarilor.

Acest sinod, luând pildă dela Dumneșeu, care în 6 zile a facut lumea din nimica, tot în 6 zile a făcut și el nimica, apoi s'a disolvat în placerea încassării de diurne pentru activitatea sa.

Semnificátor e, că estan mulți deputați, în prevederea reducerii banilor de drum amăsurat tarifei după zóne, au lipsit dela sinod, și așa țapul ovreesc, îndatinat din trecut a încărca, prin formula usitată de conclus, consistorul ar-

chidiecesan se însărcinează* cele mai grele poveri constituționale în spate, de astădată a ieșit mai ușor din sinod.

Special lipsind Batița, și alți Krakeleri, tótă activitatea sinodului archidiecesan s'a redus la un simplu exercițiu în cetirea raporturilor diferitelor consistorii, sub a cărui durată sfinții părinți, cugetând mai mult la nemurirea sufletului în această lume, decât la mănăcării în vorbe parlamentare, căscau mereu din gură, fără însă a se auđi decât ici coala câte un ton nearticulat, bunăoară cum se aud atari tonuri în ori-care altă menagerie.

Dacă în sinodul archidiecesan din estan nu veniau unele urcări de salarii, și alte beneficii, la ordinea ȃilei, nici un orator nu se însinua la cuvânt pentru binele bisericii, și tóte celelalte agende ale sinodului le putea rezolva singur protopopul Tordoșan prin tăcerea sa homerică, cu care, decând avem constituțiune, neîntrerupt s'a jertfit pentru binele public al bisericii, și a încassat diurnele și banii de drum regulamentari. Într'adevăr activitatea parlamentară a protopopului Tordoșan, învăluită, ca brânza-n mămăligă, în absoluta sa pasivitate, s'a dovedit în sinodul archidiecesan din estan, de cel mai bun regulator al debaterilor parlamentari. Unde toți membrii unui parlament vor observa tactica protopopului Tordoșan, tóte obiectele se rezolvează ușor, pentru-că acolo numai muții pot lungi vorba.

Estmod se esplică scurta durată a sinodului archidiecesan din estan. Decând avem constituțiune, sinodul archidiecesan din estan a fost cel mai scurt, și precum istoria ne învétă, tot ce'i scurt, decându'i lumea, n'a fost mai lung.

Episode mai însemnate, în tot sinodul archidiecesan din estan, au fost numai următoarele:

1. Îndată după chemarea Duchului Sfânt preste sfinții părinți sinodali, Arhiepiscopul Mihai s'a pogorât din altar c'un blid plin de nafură.

2. S'a constatat, că în tipicul profesorului în psaltichie Dr. Cunțan, la glasul al șeptelea aflat în coșnița cu fusele, lipsesc 25 fl. la lună pentru colofoniul de toate zilele, dar această lipsă, în lipsa de merite, a rămas a se acoperi prin cuponii petintelui dela acțiunile Institutului tipografic.

3. Secretarului arhiepiscopului Mihai, Tordoșan, întru evitarea unei greve a lucrătorilor consistoriului arhiepiscopesc de 1 Maiu nou, i s'a votat un adaos la leafă de 100 fl. pentru infirmități personale.

4. Propunerea doctorului Olar, ca deputaților sinodali cu locuința în Sibiu se li se detragă din diurne, amăsurat depărtării cercului pe care l' representă, 7 cruceri de fie-care kilometru, ear' membrii sinodali externi se nu primească diurne, ci din contră se fie îndatorați a veni pe jos la sinod.

Durere, preste propunerea doctorului Olar — fără îndoială cea mai meritorie din toate câte s'au făcut decând avem constituțiune — întreg sinodul, cu Dr. Olar în frunte, a trecut la ordinea zilei, în care cassarul arhiepiscopesc Lucaș s'a îndatinat a plăti sfinților părinți diurnele și banii de drum.

Totuși, propunerea doctorului Olar, mergând lucrurile cum au început a merge de câțiva ani încóce, și fără conclud formal, va ajunge la valóre de canon. După cum esperința ne învătă, sínódele arhiepiscopescane, din an în an es tot mai scurte. Dela 3—4 septemâni, cum durau mai de mult, s'au redus la 14, apoi la 10, estan la 6 zile, și continuând așa, preste puțin n'o se mai avem sínóde de loc!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Ce ȕici tu sȕte la articolii lui A. B. din Gazeta Transilvanii polecritei „O poligamiă continuată?”

Pupăză: O polemiă continuată — vrei tu se ȕici!

Colac: Polemiă, ori poligamiă, în cazul acesta e tot un drac. Celce'mi scrie mie într'o gazetă ȕeci de articoli, despre activitatea politică a metropoliȕilor și episcopilor, de care nici orbul, care cu întreatul a aflat Braila, nu se pȕte împedeca, ăla comite o poligamiă spirituală!

Pupăză: O onaniă spirituală — vrei tu se'i ȕici!

Colac: Ȑi'i tu cum te taie glava, polemiă, poligamiă, onaniă, histeriă, nebuniă, dar' atăta totuși trebuie se'mi

conceđi, că un om cu minte nu póte scrie atâta despre nimica, cât a scris A. B.

Pupăză: Ba tocma a scrie atâta despre nimica e măestrie.

Colac: Atunci și lătratul cățelelor la lună e măestrie!

Pupăză: Așa ȃeu, încă mare măestrie, pentru-că petele cele negre, ce se vȃd în lună, sunt obielele unui cioban, ear' unde's ciobani trebuie se fie oi, unde's oi, lupii nu pot lipsi, și cățelele, care latră la lună, sigur vȃd lupii cum sar în stâna oilor din lună, și vreau se le scape!

Colac: Las' tu oile din lună se le mănće lupii, ai tu grija de oile de pe pământ se nu le mănće lupii. Cugetă tu mai bine la căi și mijlóce, cum se ne scótem episcopatul dintre rezerviști, și se'l punem în capul afacerilor politice, că ne prăpădim ca calul țiganului cu otava-n gură!

Pupăză: Rȃu destul! Pentru ce avem atunci comitet al partidului național-politic?

Colac: Comitet al partidului național-politic — slavă Domnului avem — dar' n'avem partid național-politic, pentru-că nime nu mai întrebă, ce a făcut acel comitet, și în special făcut'a memorandum de mult visat sau ba?!

Pupăză: Memorandum de mult e gata!

Colac: O fi, dar' unde'i?

Pupăză: În pozonarul comitetului.

Colac: Da pozonarul comitetului unde'i?

Pupăză: Asta n'o știu!

Colac: Bine sóȃe, comitetul partidului nostru național-politic a făcut memorandum, ca se'l țină în pozonar?

Pupăză: De, omul sărac își pórtă sărăcia unde póte!

Colac: Pentru ce nu'l dă la locurile mai înalte?

Pupăză: Pentru-că cu sila poți lua, dar' a da nu! — Dela comitetul nostru național-politic nime nu primește memorandumul!

Colac: Atunci comitetul nostru național se ia întregă națiunea cu sine, și atunci se vedem nu se va afla cine se primească memorandumul!

Pupăză: Nu! Tu sôțe trebuie se ștí, că noi trăim într'un stat constituțional, în care omul póte face tot ce'i place regimului, și dacă regimului nu'i place se faci memorande, ce e drept le poți face, dar' n'ai ce face alta cu ele decât se le porți în pozonar, cum o face și comitetul nostru național-politic!

Colac: Tocma pentru aceea trebuie se punem pe metropoliții și pe episcopii noștrii în capul trebilor nóstre național-politice. Aceștia, ca consilieri intimi ai Maiestății Sale Împăratului, având intrare la curte, ne pot presenta memorandumul!

Pupăză: Nu se póte sôțe! — Nu ne putem espune pe metropoliții și episcopii noștrii, ca se'și peardă posturile!

Colac: Ce posturi? Mě, noi avem patru posturi, și dacă'și vor perde unul, tot ne mai rămân trei! — Mě, numește'mi tu un popor pe fața pământului, care supórtă atâtea greutăți ca noi Românii din Austro-Ungaria. Noi plătim dare, noi dăm cătane, noi ne facem scólă, ne plătim dascălul; noi ne facem biserică, ne plătim pe popa, plătim cantor, crâsnic, clopotar, vlădică, metropolit, și'n fine și pe cel ce ne sapă grópa! — Mě, dacă s'ar întempla ca metropolitul meu apărându'mi interesele mele se'și peardă postul, eu mă las de popie, îl fac popă în locul meu, eu 'i mă fac crâsnic și mi'l susțin!

Pupăză: Asta o fac și eu, îl fac popă în locul meu, mă fac crâsnicul lui, ba eu îi dau și postul de dascăl, eu

mă fac învețăcelul lui, și mai mult, dacă cu toate este n'ar putea trăi, mor de fôme cu el. Dar' se mă ierți, sôțe, chiemarea capilor noștrii bisericești nu e pentru lumea aceasta, nu e a face politică, ci pentru a'și pregăti pe supușii lor pentru o lume, în care nu Ungurii sunt la putere!

Colac: Atunci vai de noi Români! Noi nici pe ceealaltă lume n'o se ajungem la una, pentru-că capii noștrii bisericești ne pregătesc pentru lumi deosebite, pe voi pentru Purgatoriu, pe noi pentru Iad, sau pentru Raiul!

Pupăză: Ei, dar' asta'i sôrtea noastră a Românilor. Noi, sau unii, sau alții — asta depinde dela împrejurarea în ce pozonar se află memorandumul, în un pozonar gr.-cat. sau gr.-or. — pe ceealaltă lume și de memorandum n'o se avem cu toții parte — dar' eu te las sôțe, că n'am leac de făină la casă, și trebuie se plec la móră!

Colac: Eu nici grăunțe n'am, decum făină!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi nu ve radeți cotocii!

Înțelepciunea dumnezească se arată și în cele mai neînsemnate lucruri din această lume. Pe femei Dumnezeu sigur de aceea le-a făcut fără barbă, pentru-că ele n'ar putea tăcea până-ce le-ar rade, și ar umbla tot tăiate'n obraz. Aș voi eu, spre exemplu, se vęd pe acel barbier, care ar fi în stare se radă pe cocóna Sfecla fără s'o taie, ear' tăindu-o, se'i mai remăe ochii sub sprâncene, s'au fălcile nemutate. Câț!

Necrescëndule însuși barbă, femeile n'au învățat barbieritul. Femeă barbier, cel puțin în părțile nóstre, nu s'a pomenit. Câț!

Acum ne povestesc gazetele, că'n Anglia un barbier a introdus în oficina sa raderea bărbaților prin femei tinere, și Anglesii înzestrați dela natură cu bărbi neprivilegiate prin canóne, se îmbulzesc, ca se se rađa în oficina lui. Câț!

Anglesul barbier cu calfe de femei face geșefturi admirabile. Omenimea barbată află deosebită plăcere a se unge cu săpun din mâni femești, și briciul condus de mâni femești lunecă preste obraz c'un farmec încântător. Cu deosebire fiind calfele de barbier femei frumoșe, bărbații cetindule în nemijlocită apropiere tóte secretele interne din ochi, și dacă cu barba d'odată le rade și pelea, ei bucuroși își varsă sângele pentru arta barbieritului executată de strēnepótele nevastei lui Adam. Câț!

Novatiunea anglesă în arta barbieritului nu merită însemnetatea, ce 'i-o dau gazetele. După părerea mea, nu e nici o măestrie a rade cu săpun, ci e mult mai mare maestrie a rade fără săpun, și în măestria asta femeile din părțile nóstre sunt atât de virtuóse, încât nu schimbă cu anglesele. Câț!

Eu una nu cunosc bărbat în părțile nóstre, pe care femeile nu l'au ras fără săpun. Ba și mai mult, în părțile nóstre femeile rad și pe bărbații spâni, sau fără barbă. Eu vorbesc din esperință, și o mărturisesc verde aici, cum am mărturisit'o și popii în spovedaniă, că de multe-ori am ras pe fie iertatul meu bărbat fără săpun. Câț!

Ca mine o fac și celelalte femei. Eu nu cunosc bărbat, care s'ar putea fálí, că în viața lui femeă nu l'a ras fără săpun. Ba eu cunosc chiar și popi gr.-or. rași de femei fără săpun, cu tóte că canónele nu le iartă a se rade. Cunosc și popi gr.-cat. chiar și celibi, pe care barbierii îi rad cu săpun, dar' mai de multe-ori femeile fără săpun. Câț!

La exemple vii, rase de femei fără săpun, nu vreau se mă provoc, pentru-că nu vreau se vatăm nici pe protopopul Dr. Maier, nici pe óre-care celibe lipsit de flóce'n barbă. Eu vreau simplu se constatez, că barbierul englez, care se crede a fi întrodus de prima-dată raderea bărbaților prin femei, n'are nici un drept a pretinde pentru invențiunea sa patentă. Mițuluc!

Anacreontică.

Duică, critic prea deștept,	Dacă-ar pune Dumneșeu
Scrie-un lucru înțelept	Tot omul la locul său,
În a Tribunei foită,	Atunci pentru domnul Duică
El arată adeca	Ar conserva o căsuică
Cum-că favorita sa	Din slăvitul balamuc,
E poetă a la Schiler,	Și tocmai ca pe Ciocan
Ear' Bariț istoricul	L'ar face demn de medaile
Lângă ea-i zero său nul.	Și de-o cămașă forțată
	Amin!

Un iubitor de pace.

Tóder Târđiu iubește pacea atât de mult, încât pe ori-cine se uită aspru la el, îl pălește-n cap, și asta simplu din temerea, că altcum ușor s'ar putea naște o bătae.

Din scólă.

Catichetul: În vremea potopului, din timpul lui Noe, toți oamenii și toate dobitocele s'au înecat...

Scolarul: Mă rog, și bróștele?

Din praxa unui medic.

— Domnule doctor, se'mi dai un atestat de sănătate, că vreau se mă fac codrean (pădător de pădure), și după noua lege, fără atare atestat nu se pôte.

— Cu plăcere!

— Apoi tot c'o cale se'mi dai ș'un atestat de bôlă, ca se'mi scap ficiorul de cătănie.

— De loc — scôte numai 2 fl.

Nu vă superați pe noi!

Și dacă vă superați, cumperativă din cea mai aprópe apotică sau farmacie de 10 cr. ochi de cióră — aceștia mâncați cu mămăligă, ușurează ori-ce supărare. Noi expedăm Calicul în prima fie-cărei luni la adresa tuturor abonenților. Plătim postei la an preste 300 fl. porto, și suntem prin urmare îndreptățiți a pretinde, ca se vă aducă Calicul regulat. Dacă posta nu'și face datorința, nouă numai acea vină ni se póte băga, că-i plătim iregularitatea regulat.

Altcum avem știrea, că Calicul se ia, sau mai bine dis, se fură dela postă de hoți neabonați. Ce-o se-i faci? pomul cel oprit a fost în Raiu al dracului, și e și în lumea de ađi.

Reclamați și vă trimitem duplicate, dar' nu ne învinuiți pe nedrept.

Administrațiunea Calicului.